

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 06 0 U 017496 23 Uvp
Sarajevo, 05.10.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Ajanović-Selimović Amele i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u sporu tužitelja K. M. iz T., ..., zastupanog po Advokatskom društvu „Adil Lozo i drugi“ d.o.o. Travnik, ulica Bosanska – Lamela 2, protiv akta broj: 04/27-5-1660-5/22 od 08.12.2022. godine, tuženog Općinskog vijeća Općine Travnik, u predmetu dodjele gradskog građevinskog zemljišta, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 017496 23 U od 08.05.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.10.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o Ź e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 017496 23 U od 08.05.2023. godine, odbačena je tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog Općinskog vijeća Općine Travnik, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je tužitelju dodijeljena parcela k. p. br. 752/23 zv. „Babanovac“, gradilište u površini od 83 m² upisana u p.l. br. 14 k.o...., posjed Općina Travnik sa 1/1 dijela, te utvrđeno pravo posjeda u korist tužitelja kao graditelja izgrađenog vikend objekta, te je riješeno da će se na navedenoj nekretnini izvršiti uknjižba brisanja dosadašnjeg nosioca prava posjeda i uknjižba prava posjeda u korist tužitelja koja će se provesti u katastarskom operatu Općine Travnik, nakon pravosnažnosti ovog rješenja. Istim rješenjem tužitelj je obavezan platiti naknadu Općini Travnik za navedeno zemljište u iznosu od 7.802,00 KM i naknadu na ime prirodnih pogodnosti za korisnu površinu objekta - rentu u iznosu od 8.240,00 KM, što ukupno iznosi 16.042,00 KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Protiv navedenog rješenja prvostepenog suda tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog materijalnog propisa i povrede federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari. Tvrdi da osporeni akt o dodjeli predmetnog zemljišta ima karakter upravnog akta protiv kojeg je dozvoljena tužba, obzirom da su mu istim utvrđene obaveze plaćanja naknade za zemljište čiji je vlasnik, kao i rente koju je platio prije donošenja rješenja u postupku izdavanja građevinske dozvole, pa je prvostepeni sud propustio ispitati da li je tuženi imao pravo da traži naknadu za predmetno zemljište. Kako se radi o nezakonitom nametanju obaveze, što je u koliziji sa odredbama Zakona o stvarnim pravima, predlaže da ovaj sud uvaži zahtjev za vanredno

preispitivanje sudske odluke, pobijano rješenje prvostepenog suda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno rješavanje.

Tuženi organ, zastupan po zakonskom zastupniku Općinskom pravobranilaštvu Travnik u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predlaže da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ispitao zakonitost rješenja prvostepenog suda u granicama zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga;

Iz obrazloženja pobijanog rješenja a i podataka iz spisa predmeta proizilazi da je povodom zahtjeva tužitelja od 01.08.2022. godine za dodjelu zemljišta na kojem je izgrađen vikend objekat, tuženi donio pobijano rješenje kojim je utvrdio pravo na posjed na građevinskom zemljištu označenom kao k.p. br. 752/23 zv. „Babanovac“, gradilište u površini od 83 m² upisana u p.l. br. 14 k.o. ... posjed Općine Travnik sa 1/1, u korist tužitelja primjenom člana 61. stav 1. Zakona o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine-„Službene novine Federacije BiH“, broj: 67/05 (kojim je propisano da na građevinskom zemljištu u državnoj svojini na kojem je izgrađena zgrada bez prava korišćenja zemljišta radi građenja za koju se može naknadno izdati odobrenje za građenje po odredbama Zakona o prostornom uređenju, općinsko vijeće će utvrditi pravo vlasništva u korist graditelja, odnosno njegovog pravnog sljednika, uz obavezu plaćanja naknade za dodijeljeno građevinsko zemljište na korištenje i za uređenje građevinskog zemljišta), uz obavezu plaćanja naknade za dodijeljeno građevinsko zemljište i rente. Tužbu tužitelja pobijanim rješenjem odbacio je prvostepeni sud, primjenom člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima, jer je našao da je tuženi u ovom slučaju odlučivao o zahtjevu tužitelja za dodjelu zemljišta i donio osporeno rješenje kao akt raspolaganja, koji se ne može u smislu člana 8. Zakona o upravnim sporovima smatrati upravnim aktom i isti se ne može pobijati tužbom u upravnom sporu.

Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je pobijanim rješenjem tužbu tužitelja odbacio, jer je pravilno ocijenio da osporeno rješenje tuženog nije upravni akt protiv kojeg se može voditi upravni spor, zbog čega se zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuje neosnovanim.

Naime, odredbama Zakona o građevinskom zemljištu Federacije Bosne i Hercegovine određen je način dodjele na korištenje gradskog građevinskog zemljišta radi građenja i to na osnovu konkursa ili neposrednom pogodbom (član 45.), te je regulisano da se upravni spor može voditi samo u slučaju ako se dodjela gradskog građevinskog zemljišta vrši putem javnog konkursa (član 48. stav 1, 2, 3. i 4.), ali ne i neposrednom pogodbom. Pri tome, specifičan način utvrđivanja prava vlasništva u korist graditelja predviđen je odredbom člana 61. stav 1. istog zakona, a takvo regulisanje utvrđivanja prava vlasništva sličnije je slučajevima dodjele gradskog građevinskog zemljišta neposrednom pogodbom nego slučajevima dodjele takvog zemljišta putem javnog konkursa, kojeg u konkretnom slučaju nije ni bilo.

Stoga i osporeni akt tuženog kojim se utvrđuje pravo posjeda na gradskom građevinskom zemljištu u korist tužitelja kao graditelja vikend objekta nije upravni akt u smislu člana 8. Zakona o upravnim sporovima, pa je prvostepeni sud pravilno odlučio kada je

pobijanim rješenjem tužbu tužitelja odbacio, primjenom odredbe člana 25. stav 1. tačka 2. istog zakona.

Navodi tužitelja iz zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke da osporeni akt donesen u skladu sa članom 61. Zakona o građevinskom zemljištu, ima karakter upravnog akta protiv kojeg je dozvoljena tužba u upravnom sporu su neosnovani, jer samo rješenje o dodjeli koja se vrši na osnovu konkursa predstavlja upravni akt i protiv njega se može pokrenuti upravni spor, dok to nije slučaj u konkretnoj stvari gdje osporeno rješenje (bez obzira na pogrešno datu pravnu pouku) ne predstavlja upravni akt, već akt poslovanja i kao takav se ne može pobijati u upravnom sporu.

Kako iz navedenih razloga proizilazi da prvostepeni sud donošenjem pobijanog rješenja nije povrijedio federalni zakon, niti je došlo do povrede federalnog zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari, to je ovaj sud, primjenom člana 43. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke odbio kao neosnovan, primjenom člana 43. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.